

SLOVENSKI NAROD.

je vsak dan zvečer, izmīl nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogrsko dočelo na vse leta 25 K., na pol leta 13 K., na četrt leta 6 K. 50 h., na en mesec 2 K. 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse 14 K., za pol leta 12 K., za četrt leta 6 K., za en mesec 2 K. Kdo hodi sam penj, plača za vse leta 22 K., na pol leta 11 K., na četrt leta 5 K. 50 h., za en mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znača poštnina. — Na naročne brez istodobne vpošiljatve naročnine je ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petek-vrste po 12 h., če se se oznanilo tiski enkrat, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se tiski trikrat ali večkrat. — Dopolnil se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenštvo je v Knafovi ulici št. 6, in sicer uročništvo v I. nadstropju, upravljenštvo pa v pritličju. — Upravljenštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Klerikalna taktika.

Prvo branje zakona o zvišanju duhovskih plač je končano. Razprava je bila zanimiva in poučna in je podala jasen dokaz, kaka nesreča je klerikalizem za — ljudske žene.

Klerikali zahtevajo, da se morajo katoliški duhovščini zvišati njene plače, dasi je gotova resnica, da ni katoliški duhovnik še nikdar posmanjkanja trpel in da se nobenemu stanu ne godi tako dobro, kakor duhovščinu stanu. Cerkev ima po lastnem priznanju toliko premoženja, da bi lahko igraje zvišala duhovske plače iz svojih lastnih dohodkov in še bi ji na leto od teh dohodkov ostalo nad dvajset milijonov prebitka.

Ljudske stranke, tiste stranke, katerim je blagor ljudstva pri srcu, nasprotujejo le temu, da bi se duhovske plače zvišale na stroške davkopalcev. Če hoče cerkev svoje služabnike bolje plačati, je to njena stvar; premoženja ima toliko, da to lahko storii. Ugovarjati pa se mora, da naj se duhovniške plače zvišajo tako, da bo cerkev vse svoje mnogo milijonov znašajoče letne dohodke spravljala v bisago, revno prebivalstvo pa naj plačuje njene duhovnike, dasi ima že itak ogromno izdatkov za cerkev in dasi mora posebej plačati vsak korak, ki ga storii duhovnik.

Klerikalizem hoče zopet enkrat ljudstvu »puščati«, poirešni klerikalizem zahteva zopet enkrat novih žrtv. Kot prava ljudska stranka moramo nasprotovati, da bi se davkoplačevalcem nalagala nova bremena zato, da bi se itak vsega siti duhovščini zvišale plače. Kmetijstvo gre raskovo pot in propada, da beži ljudstvo tru-

moma v Ameriko; obrtniška gineva in se mora obupno boriti proti veliindustriji; trgovina hira vsled občne gospodarske krize, — in v teh razmerah se upajo klerikali zahtevati, naj se na ljudske stroške zvišajo plače duhovnikov, dasi imajo ti dosti lepših dohodkov, kakor uradniki in oficirji — o učiteljih-trpinah niti ne govorimo — in dasi ima cerkev 813 milijonov premoženja ter iz tega premoženja toliko dohodkov, da bi prav lahko zvišala duhovske plače na svoje stroške.

Kot prava ljudska stranka, kot stranka, ki se bori za pravico in poštenje in varuje ljudstvo pred novimi bremenimi, smo se oglasili tudi mi zoper naklep, naložiti ljudstvu novih bremen v svrhu zvišanja duhovskih plač, in so se oglasili tudi naši poslanci, v katerih imenu je govoril dr. Tavčar.

Znameniti govor dr. Tavčarja je obudil v parlamentu veliko senzacijo. V tem govoru je dr. Tavčar v najmilejši obliki podal sliko naših obupnih razmer in pokazal, kako divja duhovščina na Slovenskem in kako izsesava ljudstvo. Ta govor je bil skrajno prizanesljiv, zakaj dr. Tavčar je zamolčal celo vrsto velikih, nad vse karakterističnih slučajev, s katerimi bi bil lahko nastopil v drž. zboru.

Vzlic temu je bil efekt njegovega govora velikanski in klerikalni so se kar zvijali jeze in arditosti, kakor tepeni eucki.

Proti dr. Tavčarju so poslali v boj političnega vlačugu, penzioniranega hofrata Šukljeta. Ta opljuvani poštenjak, ki ga vodijo v politiki vedno najumazanejši nagibi, je bil časih najstrupenejši sovražnik slovenske duhovščine in jo je preganjal tako hudobno in zavrtno, da so se mu upirali — liberalci. Zdaj je taisti Šuklje nastopil kot zagovornik duhovščine. To kaže najbolje klerikalno

mizerijo; slovenska duhovščina je prišla na — Šukljeta!

Plitve fraze, s katerimi se je zavzemal Šuklje za duhovščino, niso v parlamentu napravile nikakega vtisa, tako da se pač ne izplača se še njim baviti. Noben list jih ni smatral za vredne, da bi jih bil le v najkrajšem izvodu natišnil.

Ali Šuklje se ni zadovoljil s tem, da je branil duhovščino; skušal je govor dr. Tavčarja izpodbiti s tem, da se je drznil sumničiti osebno častivrednost dr. Tavčarja. Očitno mu je dedičino dveh stricev in zagovorniško plačilo, ki ga je prejel za pošteno delo, prav kakor bi bil dr. Tavčar koga odrl.

To je infamija, za katero je sposoben samo kak Šuklje. Zabeležili smo že, kaj je o tem rekla »Arbeiter Zeitung«; ta dr. Tavčarju osebno nasprotni list je udaril Šukljeta po zobeh tako, da bo pomnil. Dr. Tavčar mu seveda ni ostal dolžan odgovora. Pojasnil je tisto dedičino in tisti zagovorniški honorar in njegovo pojavnilo je v parlamentu vzbudilo splošno ogorčenje proti klerikalcem.

Kako mnenje ima javnost o Šukljejem nastoru, pričajo sodbe neodvisnih listov. Naj navedemo le to, kar piše »Neue Freie Presse«:

»Der Abschluss der Verhandlung brachte eine Reihe stürmischen Szenen, die sich bei den tatsächlichen Berichtigungen der Abgeordneten Tavčar, Graf Sternberg und Schuhmeier abspielten. Diese tatsächlichen Berichtigungen, die sich fast in einer Reihe von Dialogen und Zwischenrufen auflösten, brachten manches Interessante zu Tage. Sie zeigten den tiefen Hass, der die liberalen und klerikalnen Slovenen in Kroatien scheidet, und sie warfen ein grettes Licht auf die Kampfesweise der Klerikalen, wie sie durch die Abgeordneten Susteršič, Schuklje und Žitnik verkörpert wird. Es ist die Kampfesweise des Terrorismus, der vor keinem Mittel zurückschreckt, wenn es nur

den Zweck erreichen kann, den politischen Gegner einzuschüchtern und zu schädigen. Auch hierin erwies sich die Gemeinsamkeit der klerikalnen Partei und der Christlichsozialen, denn beide haben dieselbe Kampfesweise, die offenbar aus einer gemeinsamen Quelle schöpft.«

Klerikali so imeli vedno isto taktiko: lagati, obrekovati in terorizirati. Castikraja je njih najljubše orožje. A to pot so jo početen skušili. Šukljetove infamije je zavrnil dr. Tavčar — druge stranke pa so Žitnika, Šukljeta in Susteršiča moralno tako obrcali, da bodo pomnili. Ti trije klerikalni kolovodje so dobili take moralne zaušnice, zlasti Šuklje, da so se morali kar skriti. Njihova taktika se ni obnesla. Hoteli so krasti čast poštenemu možu, pa so bili zato justificirani; prišli so srečno tako da leč, da se jim pluje v obraz, če so upajo v parlamentu usta odpreti! —

Vojna na Daljnem Vzotku. Sestanek maršala Ojame in generala Lineviča.

Kakor se poroča iz Petrograda, se vrše med Petrogradom in Tokijem preko Washingtona pogajanja v svrhu, da bi se sestala maršal Ojama in general Linevič.

Namen tega sestanka bi bil, da bi se poveljnika dogovorila o premirju, ki naj bi uravnalo pot mirovni konferenci v Washingtonu.

Sprva se je mislilo, da bo treba v Washingtonu podpisati samo zapisnik, s katerim bi se določilo premirje; sedaj se pa sudi, da je najbolje, ako skleneta premirje med sabo oba poveljnika.

Kako dolgo bo to premirje trajalo, še ni določeno, ve pa se, da se bo določilo na kolikor mogoče kratek čas, da bi se na ta način pospešila mirovna pogajanja.

Japonski odgovor na Rooseveltov mirovni predlog.

Japonska vlada je z ozirom na mirovni predlog predsednika Roosevelta vročila ameriškemu poslaniku v Tokiju tole note:

Cesarška vlada bo odgovarjajo predsednikovemu predlogu imenovala svoje pooblašence, ki se bodo sezstali z ruskimi pooblašencami ob pravnem času in na pripravnem mestu v svrhu, da se med sabo pogajajo in med obema vojujočima se silama neposredno dolgočijo mirovne pogoje.

Cesarška vlada je predlog predsednika Združenih držav, izražen v noti ameriškega poslanika z dne 9. t. m. na našega ministra zunanjih stvari, vzela v resen pretres, ker je ta stvar velikega pomena in največje važnosti.

Vlada želi tako v interesu človeštva, kakor tudi v korist Japonske, da bi se sklenil z Rusijo mir s takšno vsebino in pod takimi pogoji, da bi bila popolnoma zagotovljena stalnost političnih razmer.

Ruski minister o miru.

Napram poročevalcu pariškega »Matina« se je baje izrazil o vojni in o miru neki ruski minister takole: Pred prihodnjo bitko se ne bo zgodilo ničesar odločilnega. Vsemimo najhujše: Linevič bi bil poražen. V tem slučaju moramo pustiti Mandžurijo, Liaoton in Port Arthur in plačati vojno odškodnino, za nobeno eno pa nečemo odstopiti Sahalina in dovoliti, da bi se razdejale Vladivostške utrde. Brez Vladivostoka in Sahalina ne moremo držati vzhodne Azije.

Vzame se nam naj le, kar prav zaprav ni naše, in naj se od nas zahteva denarja; nikdo pa se naj ne dotika Vladivostoka, ker s tem bi bila zadeta vsa Rusija. Ako zahteva Japonska, da se opuste

LISTEK.

Težavna rešitev življenja.*

Po nemirnem 1866. letu prestavili so 19. lovski bataljon v Dalmacijo, in sicer je bila stacionirana prva kompanija, pri kateri sem služil jaz, pri Sv. Mateju in Sv. Eustahiju v Bohkah Kotorških.

Po silnem 5—6 dnevnem deževju smo šli širje tovariši v Kotor na sprechod. Seveda smo jo tam zavili v gostilno in ker smo bili že dolgo pogrešali zabave, kdo nam, mladim ljudem, ne bi odpustil, ako smo se pri tem malo zakesnili. Končno pa smo vendar morali oditi in se vrniti domov v kasarno. A nismo šli vsi, marveč družba se je razdelila in samo jaz in eden mojih tovarišev sta se napotila domov, medtem ko sta ostala dva tovariša še ostala v Kotoru.

Dobre volje sva korakala iz mesta čez piazza marina proti mostu, ki veže imenovani trg z orjaškim

vežbališčem. Med obema trgom pa namreč teče rečica, ki se skoro tik pod mostom izlivá v morje.

Temno je bilo, kakor v temenici. Niti roke nisi videl pred nosom. Tia, od dolgotrajnega deževja namočena, so bila opolsza. Iz obeh teh vzrokov se stopala jaz in moj prijatelj-spremljevalec roko v roki, tipala sva po ogradah in si tako pomagala dalje. Trebalo je največje previdnosti. Lažje nama je bilo na mostu, kajti tam sva se lahko oprijemala za ograjo. Kaj pa potem, kadar se neha mostna ograja? Vežbališče, proti kateremu sva koračila, je mejilo neposredno na malo reko, ki je vselej deževja visoko narastila, malo niže pa na morje, proti kateremu pot ni bila niti najmanjje zavarovana. Samo nizek zid je bil zidan v reko in v morje, ne da bi segal čez površje tal.

Ko sva tako koračila čez most, se je v temi spotaknilo mojemu tovarišu in izmučil se mi je izpod rok. V omenjeni egipotovski temi nisem mogel videti, kaj se je prav zgodilo. Zaklical sem ime prijateljevo, ker se mi ni takoj oglašil, in začel sem tipati krog sebe. Po daljšem klicanju začujem iz male daljave: »Izgubil sem kapo! — »Čakaj«, zakličem, »pomagam ti jo

iskati,« in si pomagam skozi temo naprej, oprijemajoč se za mostno ograjo. Zopet je postal vse tiho, samo visoko narastila voda je bučala.

Naenkrat mi pada roka z ograjo: bil sem na koncu mostne ograje in roka se ni imela kam naslanjati. Kličem po prijatelju, kličem, kličem... zaman! — Pa mi šine skozi glavo: morda je tovariš pri tem, ko je iskal kapo, dospel do kraja, kjer ni ograje, in se zvrnil v morje?

Silno prestrašen zopet zakličem njegovo ime. Toda moji kljuci ogluše v črni noši, ne da bi mi bil odgovor.

Ni mogoče drugo, nego da se je moj tovariš ponesrečil!

Tako se vrlem v vodo, da poščem prijatelja.

Potopim se, voda mi sega visoko čez glavo. — Tipam krog sebe v globino, sunem se kvišku, da dobim sapo, potopim se zopet... Razburljiva igra se ponavlja...

Vendar poprimem za konec suknje, tipam ob njej, ob telesu, ki se skriva v njej, zatipam vrat... Silen sunek kvišku in glava mi je nad vodo.

Kam seda? — Tovariš je nezavesten.

Breg je strm, kajti drži ga strm, v vodi zidan zid.

Deroča voda naju je še odnesla pod most, izpod mosta. Malo pod mostom se izlivá rečica v morje! Kaj potem? Izgubljena sva! — Še sedaj me stresa, kadar se spominjam onih trenotkov.

Privzdignem nezavednega tovariša na svoje prsi, drže ga z levico, z desnico pa si pomagam, na hrbitu ležeč, skozi valove. Začutim, da sem slab in da skoro omagam.

Naprem vse svoje sile in strešim proti desnemu bregu. Morda dosegam skalico, ki moli iz zida, da se je oprimem in si ob njej pomorem vsej toliko, da se vzdramo nad vodo in pride do sape in pokličem pomoci!

Vendar sem se spravil do strmega zida. Roka mi krčevito išče opore! — Hvala bogu! Konec mojih prstov so našli v zidovju razpoko, zasadim jih vanjo in visim na njih! Vsej toliko, da se držim nad vodo!

Zasopem globoko in kričim, kar se dá:

»Pomagajte! Pomagajte!« Nič. »Na pomoč! Utoneva!« Prsti me bole, mudi pojemanjo. »Pomagajte! Pomagajte!«

Kaj je to? Začujem korake. Dva morata biti! Crez most gresta, izpod katerega nujuje zanesla voda. Biti morata moška, kajti njihov korak je težak. Gotovo sta tovariša, ki sta ostala v Kotoru.

Zarek upanja zasiye v brezupno moje sreč.

Ponovim klice, kričim na vso moč.

Nič.

Kaj je to? Strah pretrese moje ude! Začujem, da sta se spustila ona dva na mostu v tek. Pa ne proti meni! Okrenila sta se in, dasi, ali morda ravno ker sta zdušila moj obupni klic, začela sta teči, kar jim je dalo, čez most, proti mestu!

Tovariš!

Zabolelo me je v sreču. Kdo drug more biti, nego moja tovariša! Ko bi bili to civilni ljudje, gotovo da se ustavijo, čujejo na moj klic in mi prihite na pomoč. A bila sta vojaka moja tovariša — in jela sta teči. Proti mestu.

Kličem, kričim, rjovem: »Pomagajte! Pomagajte!« Njihovi tekoči koraki se gubijo v daljavi.

vladivostoške utrde in se izključi rusko brodovje iz vzhodnoazijskih voda, potem je škoda za čas, ki bi se izgubil z mirovnimi pogajanji.

Ako bo Linevič poražen, se bo umaknil na sibirsko mejo in Vladivostok se prepusti svoji lastni obrambi. Vladivostok se lahko drži več nego eno leto, časa dovolj, da se pošlje na bojišče več nego en milijon vojakov.

To pa bi potem ne bila več kolonialna, marveč vseobšča narodna vojna, za katero ne bo Rusiji nikdar nedostajalo ljudi in denarja. V sili dobimo dovolj denarja proti obrestovanju v naših samostanah. Bojim se samo tega, da bi se končala mirovna pogajanja s tem, da bi se zapletle v vojno še druge velesile.

Linevičev protest proti miru.
»Standard« javlja njegov poročalec iz Malmöja:

Imel sem zanimiv razgovor z nekim ruskim častnikom, ki se je pravkar vrnil iz Mandžurije. Ko je le-ta slišal o protestu generala Lineviča proti miru in o njegovem začetku, da je stanje armade izborno, je baje razburjeno zaklical: »To je laž!«

Linevič je častivreden mož in bi ne pripovedoval tako glupih bajk.

Vsakdo ve, da so njegovi vojaki deloma demoralizirani, deloma pa revolucionirani. Brez dvoma mora biti nekdo na Ruskem, ki bi rad videl, da bi se armada več ne vrnila domov.

Sličen protest, kakor Linevič, je postal baje carju tudi Kuropatkin.

Z mandžurskega bojišča,

General Linevič poroča, da so 16. t. m. napadli japonski sprednji voji ruske pozicije ob fronti zapadno od železniške proge.

Japonci so ruske predstare pri Palitunu potisnili proti severu.

Iz Modža sejavlja, da se je ruska armada pomaknila nekoliko proti jugu na progi Kirin-Čančun.

Rusi so izpopolnili svoje izgube v bitki pri Mukdenu in šeje sedaj ruska armada okoli 350.000 mož.

Japonci so odbili doslej z luhkoto vse ruske protinapade. Sprednji voji obeh armad so oddaljeni pol-treto miljo od drug drugega.

General Linevič je izbral za svoje glavno taborišče Kirin, kjer je osredotočena glavna ruska vojna sila.

»Novoje Vremja« javlja iz Hunčulina, da je mnogo japonskih vojakov dobro dopust, da odpotujejo v domovino in opravijo doma potrebna poljska dela. Ko končajo ta dela, se zopet vrnejo k fronti.

Zatrjuje se, da je tudi maršal Ojama imel enomesecni odpust, ki ga je preživel na Japonskem.

Koristka.

Povest.
(Dalej.)
XIII.

Bliže in bliže se je pomikal dan, ki ga je baron Tako pričakoval kakor obsojene smrtne ure, dan, ko bi moral plačati svoj največji dolg, za kateri je zastavil svojo častno besedo. In čim bliže se je pomikal ta dan, tembolj je uvideval baron Tako, da tega dolga ne bo mogel plačati. Morile so ga strašne skrbi. Večkrat se je hotel približati svoji ženi in jo prositi pomoči, ali vedel je, da bi bilo vse zaman. Iz teh skrbih se je počasi porjal obup. Spoznanje, daje izgnubljen, da bo sramotno izgnan iz armade in da ga brez dvoma potem zapusti tudi žena, ga je tako bolelo, da te bolesti ni mogel prenašati. Večkrat je mislil, da jo potegne v Ameriko. Nagovarjal je Olgo, naj gre z njim, ali ni je mogel pregoroviti. Olga se ni mogla ločiti od Ljubljane in misleč, da je baron bogat, se ji je zdelo popolnoma nepotrebitno, pobegniti z njim v tujo deželo.

Tudi na smrt je mislil baron Tako. Večkrat je v trenotkih, ko ga je premagal obup, vzel v roke revolver, ga ogledoval in poskušal, če dobro funkcionira. Časih je primaknil svoj sedež

O tem se je šele izvedelo, ko se je Ojama že zopet vrnil na bojišče.

Preosnova delokroga v ministru.

Dunaj, 18. junija. Narodno-gospodarski odsek državnega zbora se bo bavil že v prihodnji seji spremembu kompetence v ministerstvu. Zahtevalo se bo, da vse obrte zadeve združijo v trgovinskem ministerstvu; tudio ruderstvu naj ne sodi več poljedelsko, temučtrgovinsko ministerstvo, nasprotno pa se vse zadeve o živinozdravništvu iz ministerstva notranjih zadev izločijo ter izročite poljedelskemu ministerstvu. Ministerstvu notranjih zadev pa se izročijo vse vodne zadeve z gradnjivo vodnih cest vred. Pri vlasti so taki spremembni naklonjeni.

Izjava ministrskega predsednika barona Gauscha.

Dunaj, 18. junija. Vse politično zanimanje se sedaj osredotočuje okoli izjave, ki jo je pričakovati prihodnje dni od ministrskega predsednika. Dasi se baron Gausch ni poprej baje nič dogovoril ne s Čehi in ne s Nemci, vendar je že sedaj vsebinu pričakujče izjave znana.

Ministrski predsednik bo izrekel, da je za Moravsko potrebna češka pa tudi nemška univerza; toda kraj, kjer se naj eno ali drugo vseučilišče ustanovi, se ne bo nazzanil. Za češko vseučilišče pride slej ko prej v postev Kromeríž in Prosnice. Obenem bo baron Gausch napovedal, da se preskrbita z vsem potrebnim češko in nemško vseučilišče v Pragi. Z izjavo se zadowolijo Čehi in Nemci ter je trgovinska pogodba z Nemčijo zagotovljena.

V pomoč deželam.

Dunaj, 18. junija. Včeraj se je vršila zopet konferenca deželnih odborov zaradi saniranja deželnih finans. — Deželni odbornik Gessmann je zahteval, da se gotovi državni dohodki prepuste deželam in da država sama trpi gotove izdatke, kar za orožništvo, odgonstvo itd. — Deželni odbornik Onciu (Bukovina) je predlagal, naj se nakaže 100 milijonov državnega prispevka, ki se razdeli med dežele.

Čehi in Madžari.

Praga, 18. junija. Nekateri vodilni madžarski politiki so se obrnili do odličnih mladočeških poslancev z vprašanjem, ali bi ne bilo mogoče, da bi se med obema strankama začelo razpravljati o političnih vprašanjih, ki so sedaj na dnevnem redu ter se resno tičejo monarhije.

k zrcalu in se opazoval, kako bi sedeč na tem stolu nastavil revolver na senco in sprožil, kako bi mu roka z revolverjem omahnila in kako bi mrtev ležal na tem stolu. A bal se je smrti. Dasi sicer pogumen mož, se je plasnil samomora in si sam priznal, da bi ne imel moči, se usmrtil.

Začel je pijančevati. Popival je cele noči po gostilnah in tudi podnevi je bil malokdaj trezen. »Še 40, še 35 dni,« je računal baron, »in vsega bo konec, potem pride škandal in sramota.« Pil je iz obupnosti. Moral je zaužiti neimerne množine pijač, da se je opijanil; a skrb, ki ga je morila, je navadno jako hitro razgnala vinske duhove.

In bliže in bliže se je pomikal usodni dan. Baron je delal novih dolgov na vseh koncih in krajinah. Ljudje so mislili, da je bogat, in mu radi posojali manjše vsote. Ostajal je dolžan po gostilnah in delal dolgove koder je mogel. In kadar je bil vinjen, je razmetaval ta denar kakor bi ga imel na ūkafu in razmetaval ga je tem rajče, ker ga je v takih urah Olga z razkošjem svoje ljubezni kar opijanjala, divje orgije so se vršile take dni v Olgini sobi in v takih trenotkih je baron Tako želel, da bi ga dohitela smrt.

Čim sigurnejši je bil baron, da je vse izgubljeno, da pride čez nekaj dni

Kriza na Ogrskem.

Zagreb, 18. junija. Klub hrvaških državnih poslancev je na predlog dr. pl. Tomašića sklenil, da počaka programne izjave Fejervaryjevega ministra, potem šele sklene, kako stališče zavzame napram novi vlasti.

Budimpešta, 18. junija. Liberalna stranka bo imela v sredo sejo, da določi, kako stališče zavzame napram novi vlasti. Po celi deželi se je razvila huda agitacija, da bi liberalni poslanci pristopili k opoziciji ter izreklinov vlad nezaupnico. Vsi novoimenovani ministri so že izstopili iz liberalne stranke.

Italija se oborožuje.

Rim, 18. junija. Zbornica je razpravljala včeraj o zvišanju izdatkov za vojno mornarico. Zahteva se ogromno zvišanje, dasi se je šele lani dovolilo zvišanje v isti namen. To dejstvo pač najbolje potrjuje govorico o velikih neredih in sleparstvih v italijanski vojni mornarici, dasi je vladni poročalec v zbornici take vesti zanikal.

Dogodki na Rusku.

Petrograd, 18. junija. V Carško selo prihajajo anonimna pisma, v katerih se zahteva umor carjevih svetovalcev, ki so krivi vse nesreče v deželi. Kot taki svetovalci se imenujejo: Aleksejev, Lambsdorff, dvorni minister Frederiks, vojni minister Saharov, mornarični minister Avelan, nadalje Kuropatkin, Bezobrazov, Muravjev, Abasa in Trepov. — Židovska občina v Petrogradu je poslala ministrskemu svetu ostro izjavo proti vladni nameri, da bi šest milijonov (?) ruskih Židov bilo izključenih vse aktivne in pasivne volilne pravice. V izjavi groze z novo revolucijo.

Odpad Norveške.

London, 18. junija. V diplomatičnih krogih razpravljajo o tem, kako zadoščenje se najda Svedski, ako prizna neodvisnost Norveške. V ta namen se nasvetuje, naj se Svedski odstopi katero pristanišče na Norveškem z železnico vred, ki pelje do pristanišča. Norveške mejne utrde se morajo podreti. — Glasilo švedske desnice pa poziva vlast, naj zasede severne dele Norveške, da dobi v roke mejo proti Rusiji ter bo na ta način edina Švedska mogla varovati dobro razmerje z močno Rusijo.

Nemški porazi v Afriki.

London, 18. junija. Hotentoti so vzel naselbino Warmbad v nemški Afriki, se preskrbeli z orožjem in strelji-

vom ter osvobodili ujetnike. Nemški častniki so zbežali. Hotentoti so takoj zapustili kraj ter še istega dne zavzeli »Kalfontaine«, kjer so se preskrbeli s konji, živino in živilo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. junija.

— **Osebne vesti.** Premeščeni so notarji: dr. Fran Horvat iz Idrije v Brežice, dr. H. Wiesthaler iz Brežice v Slovensko Bistrico in K. Hanse iz Slov. Bistric v Maribor.

— **Ljubljanski obč. svet** ima v torek dne 20. t. m. ob šestih pop. izredno sejo. Na dnevnem redu so naznani predsedništva in poročili o županovem dopisu glede občnega zborova »Deželne zveze za pospeševanje prometa tujev na Kranjskem,« ter o prošnji poslovne Urke Lampičeve za porazdelitev parcele št. 29/7 na voglu Ilirske in Škojih ulic na 2 stavbišči, dalje E. Franchettija samostalni predlog glede ustanovitve stalnega obrtnega odseka v občinskem svetu ljubljanskem, poročilo o nastanitvi nemške deške ljudske šole, o prošnji Auerjevih dedičev za odpis pristojbine za večjo porabo vode, o prošnji vdove nekega magistratnega uradnika za zvišanje pokojnine, o prošnji vdove nekega uslužbenca za podaljšanje miločine, o prošnji neke bivše mestne uslužbenke za zvišanje miločine, o prošnji nekega bivšega mestnega uradnika za odpravnino, o nasvetu disciplinarne komisije, da je nekega policijskega stražnika začasno vpokojiti.

— **„Lukman — molzna krava.“** Pod tem naslovom primaša »Jesenška Straža« kako oster članek, ki je vreden vse pozornosti. Ta članek se naslanja na pismo, katero je pisal c. kr. profesor dr. Binder iz Ljubljane Antonu Maksu, komisaru c. kr. stavbnega vodstva na Jesenicah in ki se glasi v izvirniku takole: Herrn Ing. Ant. Max, Baukommissär, Assling, Oberkrain. Laibach, 8/3. 905. Lieber Herr Ingenieur! Ihrem Wunsche entsprechend habe ich mit Dr. A. (mbrositsch) über die Angelegenheit gesprochen, der Ihre Mitteilung befriedigt zur Kenntnis genommen hat. Wegen des evan. Gottesdienstes wäre vielleicht denn doch jetzt, gerade in dieser erregten Zeit Gelegenheit, eine Zusage von der Gewerkschaft zu erhalten. Es könnte das gegenwärtig noch als Beamtenkasino im Gebrauch stehende Restaurationsgebäude verwendet werden. Wenn nicht, so wird sich im Schulhause, oder noch besser im Kindergarten ein Raum finden. Hinsichtlich der künftigen Leitung der »Südmark« Ortsgruppe wird die Parteileitung Herrn Karl L. (uckmann) hoffentlich mit Erfolg behandeln. Was die noch notwendigen Gelder anbelangt, so teilen Sie mir sofort mit, wie viel noch aufzubringen sein

jo je to, ne le ker je bila ponizana v svojem samoljubju, marveč — kakor je sedaj sama sebi priznala — tudi zato, ker je čutila, da še vedno ljubi Jakliča in da ljubi samo njega. Z vso elementarno močjo je zdaj udarila ta njena ljubezen na dan in sto in stokrat je Olga prisegala, da si mora zopet pridobiti Jakliča, da mora postati njen, za vsako ceno in na vsak način.

Pred vsem je hotela spoznati Jakličovo nevesto. Vsak prosti uro je porabila, da je švigelja okrog stare hiše ob Gradaččici čakajoča slučaja, da zlatoti Jakliča in njegovo nevesto. Kjer je našla Lipeta ali Sodarja, ju je ustavila in ju izprševala o Jakličevi nevesti, kako izgleda, kakšna je, kje da hodi in kaj da dela. Toda Lipa in Sodarista mogla Olge trpeti in sta bila vedno tako malobesedna, da se je Olga končno naveličala, ju zasledovati.

Ali svojega namena ni opustila. Njena volja je bila trdna in nepremagljiva. Razdreti je hotela Jakličovo ljubljivo razmerje, izpodriniti nevesto in dobiti Jakliča zase.

Naposled se spomnila, da bi ji starji njej prijatelj, solicitator Kobe, lahko kaj koristil pri tem prizadevanju in nekega večera se je napotila na njegovo stanovanje.

wird; Sie schreiben mir ungefähr 50 K. Ich ersuche, uns dies genau anzugeben; die Summe wird Ihnen dann in Kürze zur Verfügung gestellt, wenn sie nicht zu hoch gegriffen ist. Nur bitte mir gleich anzuzeigen, an wen die Gelder zu schicken sind und wer den Empfang bestätigen wird. Mitt. (reu) d. (eutschem) Gr. (uss) Dr. Binder m. p. O tem se bo pač še govorilo.

— **Kranjska duhovščina,** ki živi sama v takem izobilju, da stane včasih ena sama pojedina, ki jo praznuje ob godovnih dneh svojih tovarišev, več nego znača vse letna plača učitelja-četeta, naj v treh urah premišljaju sledenja dejstva: Kričec zgled, kakšna bodočnost čaka učitelja-četeta v današnjih razmerah že oboli, je slučaj nekega učitelja v ljubljanski okolici. Ta gospod ima 20 službenih let, je očenjen ter ima sedem malih »črvičkov« (čukljetov izras). Vsi so še nepreskrbljeni, vse radi jedo in vsi bi morali biti očeten. Točno v tem točno stanu primerno obledeni. Ode ima 600 gld. plača in s temi novimi naj živi sebe, ženo, sedem otrok in služkinjo. Prosim, preračunite, koliko pride na enega na leto! Pa to še ni najhujše. Priklatala se jebolezen v hišo. Oče-četelj je zbolel smrtno nevarno, komaj so mu rešili življenje, a za službo že ni. Skoraj leto dni ima že dopust in poldrugo leto je že zdravnik v hiši. Pa to še ni konč nevrečne in bede. Zbog velikega tripljenja, skrbi in pomanjkanja je zbolela žena! Otroci bi pa radi jedli in se dostojno oblačili! Zdaj pa razunite, kaj mu je moglo ostati za življenje! Obup in dolgov! — V Ljubljani poznamo več učiteljskih družin, ki imajo po sedem, osem in še več otrok. Bolezen in smrta sta stalna gosta v teh družinah. Dolgo se množe, življenje je vedno dražje, a plača pa vedno ista. Kranjska duhovščina pa podpira načrto učiteljske bede nesrečno obstrukcijo ter zavlačuje že njo ureditev učiteljskih plač, sama pa prireja ob godovnih dneh bogate pojedine, stražočemu učiteljstvu pa ne privošči niti drobtinic, ki padajo z njih bogato obložene mize! — V bližini Ljubljane živi umirovljen učitelj, ki ima enajst nepreskrbljenih otrok in 400 gld. pokojnine. V službi je revez oslepel in je moral v pokoj. Žena in otroci prosijo po Ljubljani milodarov in čestokrat zjutraj ne vedo, če bodo imeli opoldne gorko kosilo ali sploh kaj kosila. Prosil bi rad ta nesreča podpre pri deželnem zboru, a kje, ker kranjska duhovščina, ki se valja v bogastvu, ne dovoli, da bi deželni zbor zboroval! In takih žalostnih slučajev iz učiteljskega življenja bi lahko našli par sto! Ali niso te razmere naravnost kričeče in vnebovpriječe? Ali ne kličejo take razmere po maščevanju? In navzlic tem žalostnim razmeram je kranjska duhovščina za dr. Šusteričem, ki se valja v tisočkih, izsetih iz »našega dobrega

zine, ki morajo vzdrževati vsiljene jim nemške šole. Torej tudi za jesenško občino, kajti otroci iz Šenožet ne spadajo po tej razsodbi nikamor drugam, kakor v koroškobelsko šolsko občino.

— Kristanov rekurz odbit. Dajevalno sodišče v Ljubljani je odbilo priziv Antona Kristana v Idriji proti razsodbi okrajnega sodišča v Idriji, glasom koje je bil obsojen na 150 K kazni, oziroma 14 dni zapora. Tožitelja je zastopal dr. Novak, toženca pa dr. Tekavčič. Proti razsodbi prijavnega sodišča ni priziva.

— Seja dam zaradi veselice na korist Prešernovemu spomeniku je jutri v tork ob 5. uri popoldne v veliki dvorani »Mestnega doma«. Vse č. gg. načelnice in gđane posameznih odsekov se nujno naprošajo, da pridejo polnočetvilo in točno k tej seji, ker je do veselice le še malo časa ter se je lotiti vseh priprav nemudoma! Seje se naj blagovolijo udeležiti tudi gospodje reklamskega oddelka!

— Za Prešernovo veselico, ki se priredi 16. julija t. l. v Žvezdje, vlada v Kranju, Novem mestu, Škofiji Loka in drugod velikansko zanimanje. Z raznih strani dohajajo vesti, da se pride v Ljubljano posebni vlaki. Tudi v Ribnici se namerava velika akcija.

— Hrvatje na Prešernovi veselici. »Pokret je sprožil misel, da bi se Prešernove veselice udeležili tudi Hrvatje in bi v to svrhu priredili izlet na Slovensko. Ako bo »Pokret« nasvet imel uspeh, bomo poročali.

— Slike ljubljanskih rimske starin. V izložnici gosp. knjigara Schwentnerja je izpostavljeno pet akvarelov, predstavljajočih rimske posode, ki so se med drugim našle na rimskem groblju ob Dunajski cesti na vrhu nekdanje bolnišnice. Posebno zanimiva je steklena posoda, na sliki posnetna v polovični naravnosti, izgotovljena v takozvani millefiori-tehniki. Druga manjša ploščata skodelica je iz marmoriranega stekla, osnova je vijoličasta zmešana z belimi mardejami. Pod njo je mala posodica iz bele zeleno patinirane kovine, srebrni podobne. Na večji poli sta naslikani dve stekleni posodi; ena, v zelenem tonu, je žara (urna), druga pa je vrč z močnim ročajem, rumene barve z belimi pegami. Te starine so za ljubljanski muzej in za avstrijske muzeje sploh unika. Prošnji vodstva dežel. muzeja se je gospodina Elza pl. Kastl preljubezivo odzvala in je z umetniškim okusom naslikala akvarele teh predmetov.

— Prihodnja javna vinska pokušnja v tukajšnjem deželnem vinski kleti bo v sredo, dne 21. t. m. od 8. do 10. ure zvečer. Ker bo to zadnja vinska pokušnja v tekoči letni seziji, se častiti obiskovalci opazirajo, da ostanejo vsi dosedaj, oziroma pri prihodnji pokušnji neporabljeni kuponi za prihodnje pokušnje, ki se zopet prično jeseni t. l., nevjajavni.

— Dolenjska železnica. V soboto je bil na Dunaju občni zbor upravnega sveta dolenske železnice. Dohodkov je bilo v pretečenem letu 1,390.702 K, stroškov pa 792.429 K, potem takem čistega dobička 598.272 K. Ker je za prioriteite treba 511.553 K, znača preostanek 86.719 K. Od tega svote dobi dežela Kranjska na 4% obrestih 3598 K in 2201 K kot odpislo ostanka tega garancijskega dolga. Mesto umrlega dr. Schaffera je bil izvoljen v upravni svet grof Barbo.

— Toča. Dne 16. t. m. popoldne je v davkarski občini Stanežice, občine Št. Vid nad Ljubljano, toča polovico poljskih pridelkov uničila.

— Vzgleden gostilničar. Iz Iga se nam poroča, da je v petek zjutraj umrl neki Janez Kramar, mož, ki je močno ljubil žganje. Imenovan Kramar je prišel v četrtek proti mraku v gostilno Jerneja Toni, tam so mu dali žganja, da se je upijanil popolnoma; naposled ga pa sam gostilničar z nekim Janzerom Mrkunom nesel iz gostilne, pri kateri prilik je baje Kramar padel in se udaril ob kamen. Na teh ležečega so oblivali z vodo, a ni prišel več k zavesti in je v petek zjutraj umrl. To se je dogodilo v klerikalni gostilničarji Jerneja Toni, onega moža, ki je po Ljubljani precej dobro znan, in je zvest pristaš gospodu župniku. Ali zaslubi tak gostilničar, da bi izvrševal še dalje ta obrt, ko znaniemu pisanju, daje frakelj za frakljen, mesto, da bi ga izslepa odpravil?

— Otvoritev Kadilnikove koko na Golici se je izvršila včeraj žalibog ob slabem vremenu ali vendar z vso slovesnostjo, ki gre tej važni

postojanki v naših planinah. Starosta slovenskih turistov gospod France Kadilnik se slovesnosti ni mogel udeležiti, kar so vsi udeležniki srčno obžalovali. Turistov se je zbral skupaj z domačini okoli 500; samo s Koroškega jih je bilo kakih 150. Jesenice so bile v stavah. Otvoritveni govor je imel gosp. prof. Orožen, bil je pa še mnogo drugih lepih in domoljubnih govorov. Poslebo so si pridobile velikih zaslug za slavnost gospo Minka Ogorečeva, Ida Škofova, Jelica Korenčanova iz Ljubljane ter gospodine Kokaljeva iz Ljubljane in Budinekova in Tičarjeva iz Kranjske gore.

— Iz Borovnice se nam poča: Dne 16. t. m. proti večeru nastala je nagloma nevihta. Imeli smo dež s točo, ki pa ni naredil škodo, in treskal je, da je bilo groza. Trešilo je na Pokojišču v poslopje klesetavega Antona Adama in mu je dal pogorel hlev in kozolec. Adam je pred tremi leti na enak način pogorel. Ker je klerikalec — dičijo ga prav lepa svojstva — zato pravijo, da ga je zadebla nesreča; če bi se pa kakemu naprednjaku kaj takega zgodilo, bi se reklo: Božja kazen.

— Iz Vrhpolja pri Št. Juriju je nam poča: V zadnjih petih letih se je zgradilo v krškem okraju več šolskih poslopov ter s tem izdatno povzgnil pokuk. Tudi mi smo z govorstvo pridokovali, da se tudi pri nas sezida šola, in to tembolj, ker je šolska oblast spoznala isto za nujno potrebno. V ta namen kupil se je že stavni prostor, dovolil je deželni odbor podporo in pobirala se je že več let občinska naklada. Zadnji čas pa kroži tu govorica, da se misli zidanje šole sploh opustiti, češ, da naša mladina še nadalje lahko obiskuje nad eno uro oddaljeno šolo. Vas Vrhpolje-Siran ima nad sto hiš in nad 60 solodolžnih otrok. V bližini je še šest drugih vasi z enakim številom otrok. Vsi ti otroci obiskujejo vsled oddaljenosti šolo jako nereditno, osobito pozimi in slabem vremenu. Upamo torej, da bude šolska oblast v kratkem pričeto delo tudi izvršila ter s tem ugodila naši opravičeni zahtevi.

— Nezgoda na železniški postaji Planina. Dne 17. t. m. zjutraj ob 5. uri je vozil brzovlak skozi omenjeno postajo. Na istem tiru je stal prazen železniški stroj, ki je zaradi zelo napete proge pomagal peljati pred brzovlakom idoči tovorni vlak in je bil baš namenjen na povrnitev. Znamenja, da bi se bil moral brzovlak zaradi na tiru stojecega stroja ustaviti, baje ni bilo in brzovlak je dirjal s polnim parom svojo pot. Strojevodja brzovlaka je sicer zapazil stroj pred sabo in je tudi takoj napel vse sile, da je vlak ustavil, a zaradi le malega presledka med vlakom in strojem trčil je s tako silo v prazni stroj, da je zadnji del tenderja popolnoma razbil in tudi svoj strci poškodoval. Pri tej nezgodi, kjer bi se bila lahko zgodila velikanska nesreča, da ni bil strojevodja brzovlaka toli pažen in zaveden, ni bil drug poškodovan, nego pomožni kurjač praznega stroja, Iv. Debevec, vulgo Šteklj iz Borovnice, katerega so prepeljali v deželno bolnico. Potnik, zvedevši o vsem dogodilju, so iz hvaljnosti, da so samo s strahom prišli iz tega opasnega položaja, takoj med sabo nabrali za vrlega strojevodo znatno vsoto denarja — govorijo se 500 K — katere je pa taktni mož odklonil z opombo, da naj njemu namenjeni denar pošljeno železnični direkciji, katera mu bude že prisodila primeren delež. Kaj šarmantno od strani potnikov in tudi taktono od strani strojevodie. Skoro gotovo bodo vso krivdo zvali na onotdnega poduradnika nižje vrste. Ti poduradniki nižje vrste so pravi železniški trpni omnibusi. — Opravljeni morajo vsa dela kakor pravi uradniki, premikati pri križanju vlakov železniške trete, postavljati varnostne značke, snaziti in prizgati streljinice, pometati železniške prostore itd. in za vse te tako odgovorne, vmes pa tudi tako ponizevalne posle ima pa plačilo, da ne more še živeti ne umrieti. Poleg vseh teh dobrot pa nima nobene nade na boljšo prihodnost. Vedno ostane poduradnik nižje vrste. Smelo se lahko trdi, da je tudi na tej, kakor na mnogo drugih nezgodah kriva prevelika štedljivost uprave južne železnice, ker ne dà pri tako važnem in odgovornem poslu zadostno število uslužbencev. Ena oseba pa vseh prej navedenih poslov ne more sama oskrbovati, četudi je taista ne po svoji krivi poduradnik nižje vrste.

— Umrl je v Gorici v sredo g. Ivan Golja, c. kr. finančni svetnik v pokoju. Golja je bil mož stare slovenske korenine in navdušen Slovenc, ki si je znal, dasi v cesarski službi, ohraniti čuteče slovensko sreco do konca svojih dni. Golja je goren za vsek napredok goriških Slovencev in bil član raznih

društev, katera je pa tudi drugače podpiral in odšteval znatne svote v razne narodne namene.

— **Mestne volitve v Gorici.** V drugem volilnem razredu, kjer so se vršile volitve v tork, sta bila izvoljena umirovljeni prof. Peter Petronio in trgovec Josip Venuti. V petek so bile volitve v prvem volilnem razredu. Izvoljena sta bila dr. Marani in prot. dr. Faidutti. Italijanski liberalni volilni odbor je sicer navidezno kandidiral prof. Motza, skriva pa je poskrbel za to, da je bil izvoljen njev ljubljene dr. Fadutti. — Kar se tiče novega župana goriškega, se ne ve nič, kdo bo. Najbolj se je mislilo na dr. Maranija, a ta je odločno odklonil čast prvega meščana ter nikakor ni voljan prevzeti žalostne zapuščine. Župana bi morali voliti že preteklo soboto v zmislu § 46. občinskega statuta, toda mestni očetje so odločili volitev, ker ne vedo, koga bi volili. Baje bo volitev 26. t. m. »Gazzettino« priporoča, naj nekaj občinskih svetovalev ne pride k nej, določeni za izvolitev župana, da se tako prepreči izvolitev, nakar se razpusti občinski zastop ter prevzame zgodasno upravo vlado, ki raspiše potem splošne nove volitve.

— **Goriška deželna blaznica.** V Gorici sižajo deželno blaznico v obsežju goriškega mesta ob veliki prasni cesti blizu Št. Petra, kjer ne bo zavod preskrbljen zadostno z vodo in kamor se mesto zelo širi. Sveta so kupili 15 hektarjev in ga plačali z ogromno vsoto 160.000 K. Vse to se je zgodilo, ker je hotel tako deželni glavar Pajer in njegov glasnik, znan »agronome«, ker ima biti ta deželni zavod molnra kravica za Gorico. Na psihiatrijo se ni oziral pod Bogom in, ker kaj mar Pajerju psihiatrija! Zavod sredi trušča ne bo mogel služiti svojemu namenu, zato pa pride čas, ko se spozna, kako nešredno in škodljivo za goriško deželo je bilo gospodarstvo deželnega glavarja Pajera in njegovih priveskov.

— **Nesreča vsled nepredvidnosti.** V sredo opoldne je snažil vojak Alojzij Jaušnik pešpolka številka 47 v Gorici v vojašnici v prvem nadstropju svojo puško. Ko jo je osnažil, vtaknil je v cev iste patrono, o kateri je menil, da je prazna. Storilov to, vlegel se je na posteljo v zrak, se igral s puško, posmeril z njo proti stropu in sprožil. Krogle je švignila skozi strop in zadele v stopalo v drugem nadstropju se nahajajočega Rudoifa Krebice in mu predrla nogo, da se je zgrudil na tla. Krebica je zdravnik takoj obvezal in odredil, da se poda v bolnico. Jaušnik so pa zaprli, a kmalu spet izpustili, ko so se prepričali, na kak način je nastala nesreča, zlasti pa še, ker je Jaušnik na tako dobrem glasu.

— **Okrožno sodišče v Goriči.** je obsodilo 33 letnega Gorjupa z Banjšic radi javnega nasilstva v 7 mesečno jedo. Gorjup je namreč, ko so ga dne 7. maja goriški redarji aretirali, tako razgrajal, da je pretil redarjem celo s tem, da jih hoče spraviti v krtovo deželo, da so ga moralni še v policijskih zaporih imeti zvezanega. Ta človek je prepotoval že Francosko, Nemčijo, Italijo, Avstrijo in druge države. Kaznovan je bil že 15 krat.

— **Sestanek planincev v Sevnici.** bo na dan 29. junija t. l. v gostilni g. Fr. Simončiča ob polu 11. uri dopoldne. Vabijo se tudi drugi domoljubi na udeležbo. Sestanek prične ob polu 11. dopoldne, pa traja z malim odmorom celo popoldan. Osnuje se nova planinska podružnica.

— **Šest metrov dolgega morskega volka** so ulovili pri Omaku.

— **Slovensko akademično društvo „Slovenija“ na Dunaju.** ima v sredo dne 21. t. m. ob polu 8. uri zvečer v društvenih prostorih (VIII. Breitenfelderg, 20) svoj tretji občni zbor z običajnim vsporedom, v petek dne 23. t. m. ob 8. uri zvečer v restavraciji »Matalonyc« (I. Landesgerichtstrasse) pa slavnostni večer kot odhodnico sedanjam v bivšim svojim članom, ki so letos dokončali študije na dunajskih visokih šolah.

— **Strah pred svojo sliko.** Nekateri brašni se bodo še spominjali, ko smo poročali, da je meseca svetega pobegnila nekaj 45letna goriščica s svojim ljubimcem, mesarskim pomočnikom Jožefom Sikoškom, in odnesla možu okoli 4000 K denarja. Popihala sta jo bila v Cleveland. Ko je mož to dozнал, je iskal v »Glas Naroda« ob slike. Pobrala sta jo bila potem v Ohio, a tudi tam ju je pregnal shudobni duh tako, da se je goriščica te dni vrnila zopet v svojo domovino, popustivši v Ameriko »svoje sreco« (ako jo le fant ni popustil). Pričeljki v Ljubljano, je policija sa njo izvedela in jo dala pod ključ, seve še na prvotno zahtevo njenega moža.

Oddali so jo c. kr. deželnemu sodišču. Komaj je mož to izvedel, je prišel s sinom v Ljubljano in joka in stoka na obeh stranach ni bilo ne konca ne kraja. Dobri mož je potem posredoval, da so mu ženijo zopet ispuštili, ki jo je potem sinček veselo popeljal na svoj dom. Ako mu bode le hvala? Sikoršček pa se sedaj smije, ker je zastonj prišel v Ameriko, a tudi mož je neki zelo vesel, ker je zopet dobil svojo draga goličico.

— **„Voga la mia barchetta“** je popevalo danes ponoči šest laških sidarjev, ki so se bili nalesli »pristnega Lahca. Razgrajali so po Peterškem predmetju tako, da so privabili k sebi dva »prijatelja miruša«, ki sta veseli »Lahca« artovala. Po poti so skoz zahtevali »kvartico« in ko so došli na magistrat so jih tam res dali »spate«, kjer so se veselja polni naspali in danes zjutraj vsi preplačeni vstali in prišli pred »sodni stol« ter dobili vsak svoje.

— **Ustrelil** se je danes zjutraj v cukrarni četvrtovida c. kr. 27. domobranskega polka Matej Jandigaj iz Mengša. Zadel se je v levo stran prsi in mu je šla krogla pri ramu ven. Prepeljali so težko ranjenega v garnizisko bolnišnico, kjer imajo malo upanja, da bude okrevl. Vzrok poškodovanega samomora je baje nekrečna ljubezen.

— **Smeti so se vnele** danes ponoči ob 1/2, v nekem zaborju na Figovčevem dvorišču. Plamen je opazil mimo patrolujoči policijski stražnik Pavline in ga takoj pogasil. Nevarnosti, da bi se vnele še drugi predmeti, ni bilo.

— **Tatvina.** Včeraj popoldne je neznan tat odpril stanovanje gosp. Pavla Kosca v Florianskih ulicah št. 32 s ponarejenim ključem in na ukradel 60 K denarja, srebrno uro, vredno 24 K, zlato brožo, mnichke in nekaj prizet.

— **Aretovan** je bil danes zjutraj kroški vajenec Derenčin, ker se je poizvedel, da je pokrajal svojemu mojstru več obleke in blaga ter vse prodal, denar pa sam zapravil.

— **Z motorjem povožena** je bila v soboto popoldne na Emonski cesti delavka v tobačni tovarni Marija Prijateljeva. Zlomila si je pri tem desno nogo pod kolenom. Pripeljali so jo z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

— **Izreden šport.** Potnik Gabrijel U. ni bogisgavadi kak orjak, kaže se pa, da ima več moči, kakor bi jo bilo od njegove osebice pričakovali. Kadar se s kom spre, pogradi ga v trešči ob tla. Zadnji je nekega zasebnika na Dunajski cesti tako telebil ob tla, da ga je težko telesno poškodoval. V soboto zvečer je pa prišel v neki kuvarni v navzkrije z nekim krojačem. Ko prišel na cesto, pa U. zopet krojač pogradi in ga v trešči ob tla. Ko krojač občuti še nekaj krepke zaušnic, ga je »Sportsman« popustil in odšel.

— **Nesreča.** Včeraj so iz Bohinja pripeljali na južni kolodvor delavca Valentina Mušiča, kateri je prišel pod železniški vosiček (Bahnwager) in si pri tem zlomil desno roko in nogo. S kolodvora so ga pripeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

— **Nesrečen padec.** Dne 16. t. m. zvečer se prišel polir g. Anton Stupar ob 10. uri domov na Martonovo cesto št. 7. Ko je šel po stopnicah, mu je spodrsnilo in je padel tako nesrečno, da je zadobil na glavi in desni nogi močne poškodbe. Pripeljali so ga z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Kričavost malih otrok.

Vpitje malih otrok — to bode priznal celo največji prijatelj otrok — je pač godba, ki ni vsekemu po godu; saj pa ima tak mladi zemljani večkrat tako krepak in vztrajen glas, da spravi s tem glasom svojo okolico do nemajanja.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kursi dun. borze 19. junija 1905.

	Dinar	Hranc
4% majeva renta	100.40	100.60
4% rebrarna renta	100.35	100.55
4% avstr. kronika renta	100.50	100.70
4% zlata	119.75	119.95
4% ogrska kronika	97.35	97.55
4% zlata	117.75	117.95
4% posojilo dežele Kranjske	99.50	101.00
4% posojilo mestz Splet	100.60	101.60
4% Zadar	100—	100—
4% bos.-herc. žel. pos. 1902	101.40	102.40
4% češka dež. banka k. o.	100.25	100.60
4% zlata	100.25	100.65
4% zast. pisma gal. d. hip. b.	101.15	102.15
4% pešt. kom. k. o.	100—	100—
10% pr.	107.65	108.65
zast. pisma Innerst. hr.	100.50	101.50
4% egrske cen. dež. hr.	100.50	100.80
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.05	101—
4% obi. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100—	101—
4% češke ind. banke	100.75	101.75
4% prior. Trat-Poreč lok. žel.	99—	—
4% prior. dol. žel.	99.50	100—
4% juž. žel. kup.	81.25	82.25
4% avst. pos. za žel. p. o.	101—	102—

Srečke	157.50	159.50
z. 1864	293.50	295.50
tiskice	168.15	170.15
zem. kred. I. emisijske	304—	310—
II.	302.50	308.50
ogr. hip. banke	272.75	274.75
srbske & fra. 100%	104—	109.60
turške	142.75	143.75
Basilika srečke	26.90	26.90
Kreditne	480—	491—
Inomoške	78—	83.50
Krakovske	89—	97—
Ljubljanske	65—	71—
Avt. rad. križa	57—	58—
Ogr.	35.60	36.60
Rudolfove	64—	68—
Salzburgske	74.50	81—
Dunajske kom.	138—	148—
Delnice	87—	88—
Južne železnice	664.25	665.25
Državne železnice	1645—	1655—
Avt.-ogrsko bančne delnice	662.50	663.50
Avt. kreditne banke	778.50	779.50
Zivnostenske	246—	246.50
Premogokop v Mostu (Brux)	641—	656—
Alpinke montan	528.75	529.75
Praške žel. Indr. dr.	2665—	2674.50
Rims-Murányi	549.50	550.50
Trbovljske premi. družbe	273—	276—
Avt. orožne tov. družbe	577—	583—
Češke sladkorne družbe	169—	171—
Praktice	11.32	11.36
C. kr. eskin	20 franki	100 kg. K 15.60
20 marke	19.12	19.15
20 marke	23.47	23.55
Sovereigns	23.96	24.04
Marke	117.35	117.65
Lački bankovci	95.55	95.75
Rubli	253.50	253.75
Dolarji	4.84	5—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 19. junija 1905.

Termin.

Pšenica za oktober	100 kg. K 15.60
april 1906	100
oktober	100
z. 12.68	12.68
Koruzn	100
julij	100
z. 15—	15—
Oves	100
oktober 1906	100
z. 11.02	11.02

Efektiv.

Nespremenjeno.

Rodbina Puppis javlja prepotrtnim srečem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nje ljubljeni sin oziroma brat, bratanec, nečak, gospod.

Karel Puppis

danes ob pol 2. uri popoldne, po dolgi in mučni bolezni v 37 letu svoje starosti, previden s sv. zakramenti za umrajoče, mirno zaspal v Gospodu.

Pogreb predragega rajnika bo v ponedeljek dne 19. junija t. l. ob 6. uri popoldne iz hiši žalosti na pokopališču v Gornjem Logatcu.

Male zadužnice se bodo brale v župni cerkvi Matere božje v Gornjem Logatcu.

Predragega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

Gor. Logatec, 17. junija 1905.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za mnoge dokaze odkritosrčnega sočutja in sožalja povodom smrti moje iskreno ljubljene soproge, gospe

Marije Gross

za darovane vence in lepo petje bratov pevcev društva "Slavec" ter obilo spremstvo na zadnjem potu drugej rajnice izrekam vsem prijateljem in znancem svojo najiskrenježo zahvalo.

1948 Josip Gross.

lega razburjenja. Seveda ne more mali dojenček nič za to, če se vsled tega ne omili sosedom; saj nima še nikakega drugega sredstva, da bi potožil svojo bol, da bi svojim oskrbnikom na malešji način pojasnili nastalo bolestno nepriliko v svojem organizmu. Sosebno debeli dojenčki, ki mnogo trpe na zaprtju, vpijejo

včasih po celo uro, in če se išče vzrok, se uvidi, da so taki otroci dobili preveč kravjega mleka, ki se v želodcu sprime v debele kepe in ki vsebuje vrenja v črevena povzoča napetost in z bog tega je otrok vznemirjen tekrič. Da se ta nedostatek odpravi, je najbolje, da se primeša kravjemu mleku Kufekjeva otroška

moka — zavrela na vodi — ker se mleko v otrokovem želodcu razpusti v fine kosme, se lažje prehavi in vrenje se vrši tako lahko, da napetost premine, otroci postanejo mirni in se vrši čiščenje redno. To je samo ena onih mnogih dobrih učinkov Kufekjeve moke za otroke, ki je mnogo let že povsod kot jaka

izborna otroška hrana znana ter jo ugodno zdravniški priporočen in predpisuje. V sledi svetih dragocenih lastnosti je res pravi nadomeštek za materino mleko in posebno sestavo s svojimi mineralnimi in beljakovinami snovi kar najugodnejše razvoj kosti in mišičevja.

1154

Meteorologično poročilo.

Včasih nad morjem 200 m. Srednji vremenski tok 780-9 mm

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo
17.	9. sv.	729.9	18.2	sr. jzah.	jasno
18.	7. rj.	730.7	19.1	sl. jzahod pol. obl.	oblačno
	2 pop.	731.4	22.4	sr. jzahod del. jasno	

Cena se proda prav dobro ohranjen

klavir

(Flügel) firme Heitzmann na Dunaju.

Več v **Predilnih ulicah št. 10** v pritličju na desno. 1953-1

Ustanovljeno leta 1842.

ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA

NAPISOV IN GRBOV 1907

BRATA EBERL

LJUBLJANA, Mikloševa cesta št. 6.

Igriske ulice št. 6. —

Telefon št. 154.

Lepo stanovanje za letoviščarje

s 4 sobami ter kuhinjo z vso opravo, v prijaznem kraju na Gorenjskem, poleure od postaje Lesce, ali 10 minut od Poljč, se odda za poletno sezono v najem.

Kje — pove upravnijo "Slov. Naroda". 1458-13

Zgodovinska povest

iz francoskih časov na Kranjskem

Pod novim orlom!

(ponatis iz "Slov. Naroda")

je izšla! je izšla!

Ta povest je, izhaja v "Slov.

Narodu", vzbudila mnogo pozornosti in

živo zanimanje po vsej deželi ter smo

jo morali na mnogostransko izrecno

zahvale izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le pri

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Izdele po K 1.60, po pošti K 1.80.

</div